ІЗ ЩОДЕННИКА АСТРОБІОЛОГА Н. КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ "ГЕЛІОС"

ЯКОГОСЬ ТАМ… НОРМАЛЬНОГО ЧИСЛА РОКУ 2007.

БОРТ КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ "ГЕЛІОС".

… До речі, хто такий "Геліос"? В лапках і без… За які— такі заслуги його ім’я чомусь носить наш корабель? Наша спільна домовина На найближчі 12-13 місяців в крижаному мороці космічного безуму… Геліос… Геліос… Щось ніби знайоме. Треба якось при нагоді пригадати…

А поки що ми летимо. На Марс. Наш політ все ще триває чомусь успішно.

В один кінець політ займе десь із шість місяців. (До речі, стільки це днів? Треба якось при нагоді підрахувати). Та стільки ж назад. Ні фіга собі! Добрий рік без жінок. Чи та НАСА здурила, коли жодної представниці прекрасної половини з нами в космос не відправила?

Але так, чи інак, а ми вже пролетіли 4,5 місяців. Наша програма називається дещо поетично: "Крізь терни до зірок". Ми — першопрохідці. Перші хоробрі. Треба триматися. За нами про проторених шляхах-дорогах підуть інші. Результати нашого експерименту по виживанню в умовах космічного польоту знадобляться іншим. Тим, хто полетить за нами. Якщо полетить…

Через терни до зірок! Правда, поки що до планети Марс, але й це не мало. Ми — летимо. Все ще чомусь летимо і все ще чомусь успішно. І хай нас чекатимуть не лаврові вінки, а тернові — ми цим будемо пишатися тільки. Вперед наш вірний "Геліос", вперед! Через оті саме, як їх — терни. До отих самих, як їх — зірок! Ура і так далі!

ЗОВСІМ ДЕНЬ БЕЗ ЧИСЛА, АЛЕ РІК ЧОМУСЬ ТОЙ ЖЕ САМИЙ…

До Марса залишилося щось із півтора місяці польоту, і ми на Червоній планеті. Якщо… долетимо. У чому я вже почав сумніватися. Та й сни такі сняться… (Які саме, треба при нагоді якось розібратися). Можливо, летимо ми не в тому напрямку? Чи збилися з дороги. А запитати нема в кого — навколо космічна порожнеча. І жодного попутника не трапляється. Жаль…

12 ЧИСЛА 2007, ЗДАЄТЬСЯ РОКУ.

До речі, про Геліоса. Як я сьогодні вияснив, це — всевидячий бог сонця (взагалі, сонячного світла) у якихось давніх ГРЕКІВ. Щоранку він із сходу сонця виїжджає на колісниці, що запряжена четвіркою швидконогих коней вогнедишних, а увечері спускається в Океан на заході… І все ж, де я зустрі— чався з цим богом давніх ГРЕКІВ? (І взагалі, що це за дивна така національність — ДАВНІ ГРЕКИ??? Казна що таке!!!) Хоча щось пригадується, а не второпаю…

Можливо, ми зустрічалися під час проведення аля— фуршету? Це коли нашвидкуруч, не сідають за стіл. Закушують стоячи. Здається, таким у нас був аля— фуршет, як ми залишали Землю. За круглими столиками оте випили на дорогу. (Пригадується, я пив на брудершафт з Геліосом — треба вияснити з яким саме?)

? ЧИСЛА 200… ЯКОГОСЬ ТАМ (ТРЕБА ПРИГАДАТИ ТА НІКОЛИ ЗА ЦИМ ПОЛЬОТОМ) РОКУ…

В кораблі немає вікон. Жаль. (Вікна, власне, прорізи для них, буцімто зменшують міцність оболонки корабля). Замість них в кожній каюті імітація ілюмінаторів, а в них з імітоване зоряне небо. Виходить, наче справжні! Ілюмінатор, а в ньому справжнє зоряне небо. Як забудешся, так тобі й здається. Коли ж глянеш в псевдо-ілюмінатор (забувши, що це — імітація, підробка), видно чорне зоряне небо, повне блиску. Одні й ті ж застиглі зоряні сузір’я. Господи, як вони вже набридли! Одні й ті ж!

Одні й… Нерухомі! Як приклеєні до неба Так воно очевидно й насправжки — хоч би й був справжнім ілюмінатор.

Але нічого не вдієш — все це й справді можна було б бачити — сузір’я непорушні, одні й ті ж — якби в каютах були справжні ілюмінатори.

Дивитися на те чорне небо із застиглими сузір’ями протягом 4,5 місяців польоту? Збожеволіти можна… О, згадав! Кажуть, що дехто з астронавтів вже той… тю-тю!… Божеволіє на нашому "Геліосі".

Цікаво, хто саме? Але це — тайна з тайн! Божевільні старанно приховують свій справжній стан, вдаючи, що вони нормальні, і це дивно Одне і те ж чорне небо! Власне, неба нема. Є космос. Одні й ті і застиглі сузір’я! Навіть, зорі не мерехтять — відсутня атмосфера. І так місяць за місяцем) в майбутньому — роки й роки, навіть десятиріччя!), не дивно, що дехто й той… Душевний зрив. Цьому сприяє обмежений простір. Одні й ті ж члени екіпажу, що вже тобі набридли зі своїми одними й тими ж пиками! Пардон, обличчями. 24 години на добу! Ти вже знаєш, хто з них і що вранці говоритиме, в обід і увечері… Всі їхні жарти геть набили оскому! А до польоту ми всі були близькими друзями, колегами. Товаришами по дозвіллі, і ось… Ледь чи не вороги. В крайньому разі поставали чужими. Набридли одне одному аж-аж! Плюс одноманітна їжа. Тісні помешкання… У нас шість кают — кожному члену екіпажу — і командирові теж, — по кающі. А ще кухня. Кают-компанія, Головний пульт, санвузол… До речі… Із сантехніки на кораблі встановлено лише один унітаз (спасибі, що хоч його поставили!). Але ніяких ванн чи душів! Всі гігієнічні процедури члени екіпажу мають здійснювати за допомогою зволожених салфеток. Мене всюди переслідує запах міцного чоловічого поту! Як все набридло! Це ще й добре, що летимо всього лише на Марс. А якби далі… Наприклад, до найближчого від нас сузір’я Андромеди, у якому є туманність Андромеди — одна з найближчих до Землі галактик Якщо навіть летіти зі швидкістю світла — 300 000 км на секунду! — політ до Андромеди займе два мільйони років. Бідні, бідні астронавти, як

вони витримають такий політ?!. На ту Андромеду. Як вони набриднуть один одному! А їм — салфетки зволожені!

ЯКЕСЬ ЧИСЛО (ТРЕБА РОЗІБРАТИСЯ Ж ЯКЕ САМЕ?) ВІДСУТНІЙ ТИМЧАСОВО РІК.

Коли вже на нашому кораблі поставлять ванну? Я піднімаю це питання чи не щоденно, особливо вранці, в обід і увечері, коли ми зустрічаємося за спільним столом в кают— компанії, але… Але віз і нині там. Чи хоча б душ облаштували. Зрештою, я різко про це заявив командирові… Я, мовляв, не вимагаю жінок, хоча й міг би. А ось душ… Командир чомусь уважно на мене подивився і гмикнув… Але пообіцяв "кріпко подумати над моєю рацпропозицією щодо душа, і ванної і жінок на "Геліосі". Та й стільки там тієї мороки? Запросити п’ять жінок на "Геліос" — кожному по одній. Чи ванну встановити… Хай думає, так хочеться прийняти справжній душ або у ванні пополоскатися. Та й скільки там тієї мороки? Викликати сантехніків, вони й поставлять ванну… А щодо жінок… Забув, для чого на "Геліосі" потрібні Жінки? Треба про це розпитати в інших…

15 ТРАВНЯ ВСЕ ТОГО Ж РОКУ. (ПРИГАДАТИ — ЯКОГО САМЕ? РАПТОМ УЖЕ НЕ ТОЙ, ЩО ТРЕБА? НЕ КАЛЕНДАРНИЙ, ГА???)

Політ на Марс все ще триває і все ще триває чомусь успішно. Хоча не ясно: якого дідька ми туди премося??? Автоматична міжпланетна станція "Марінер-9" у 1976 р. зробила 7329 знімків поверхні Марса — чи не досить?

Бека!.. Сьогодні я виявив на космічному кораблі "Геліос" пречудову беку! (До речі, треба ж таки врешті-решт розібратися: хто ж такий Геліос і чому це в нього така дивна національність: ДАВНІЙ ГРЕК??? Сьогодні випадково дізнався… Виявляється… Всі виділення наших організмів (а це 6 членів екіпажу, здорові дядьки з добрими апетитами!) не відправляються в санвузли — сеча і таке інше, — а… переробляються,

очищуються (ще б не очищувалися!) і рідина поступає в резервуар з питною водою. Та для варіння їжі. За браком води. Тоді чому більше не взяли води? Місця на кораблі бракує? Тоді чому немає більше місця на кораблі? Чому зрештою, не сіли ми в більший корабель? Треба заявити про це рішучий протест. Не бажаю ні свою сечу, ні будь-чию, пити з водою, бодай і очищеною. Теж мені придумали… уринотерапію!

17 ТРАВНЯ (УРА, ВЖЕ 2007) РОКУ.

Сьогодні відвідав рубку центрального пульту корабля. (До речі, чим я займаюся на кораблі — досі не можу розібратися. Мовби чимось значним… Треба про це запитати в командира. До чого він докомавдувався, коли я не знаю чим я на кораблі займаюся???) Так ось, в центральному пульті на всю стіну — екран. На ньому традиційне зоряне небо. Чорне, повне зірок. Не імітація, як у наших каютах, справжнє. Але і воно набридло до чортиків! (До слова, вони вже починають нишпорити на нашому кораблі. Що вони шукають?) Але як набридло навіть справжнє зоряне небо — одне і теж. Ніяких краєвидів! Між іншим: я хотів би подивитися на екрані справжні Швейцарські Альпи!

У лівому куточку екрана позначена планета Земля, у правому, трохи вгорі — Марс. А між ними пунктиром маршрут "Геліоса" (Та хто він такий, цей Геліос???) Вже пройдено більшу половину відстані. Стрілка все ближче в ближче до Марса. Марс на екрані з кожним тижнем все більшає і більшає — з кожним мільйоном кілометрів, що їх долає корабель. Червона планета немов виростає на очах. Вже видно на ній т. зв. канали, супутники навколо. У Марса два неправильної форми супутники — Фобос і Демос. Можливо, це астероїди, захоплені гравітацією планети? Вони відкриті астрономом Холлом у 1877 році (дивно, що я це, виявляється, пам’ятаю!) він назвав їх на честь синів бога війни. Видно полярні шапки Маркса… Карла Маркса… Стривай, а при чім тут якийсь Карл Маркс? Щось я ніби колись чув про нього, але який це астероїд не пригадую… Карл Маркс…

Ура! Згадав. Ми летимо не до якогось там Карла Маркса, а — до Марса. Просто Маркса. Без Карла. Марс, Марс… Вважається, що не дивлячись на відсутність на ньому атмосфери придатної для дихання, Маркс… Тобто Марс не настільки Карл Маркс… В смислі, Марс не настільки не придатний для життя, як інші планети з твердою поверхнею, наприклад, Венера. Хоча немає атмосфери, води там. І смертельна доза ультрафіолетового випромінювання — куди нас чорт несе? Себто "Геліос"… Та хто такий, врешті-решт цей Геліос??? Треба вияснити. І взагалі, розібратися з Карлом, котрий Маркс — чи придатний він для життя чи не придатний?..

ЧИСЛО. ПРОСТО ЧИСЛО БЕЗ ОСОБЛИВИХ ПРИКМЕТ.

НАШ ПОЛІТ НА МАРС ВСЕ ЩЕ ТРИВАЄ. І ВСЕ ЩЕ ТРИВАЄ ЧОМУСЬ УСПІШНО.

Сьогодні я зробив відкриття! Колосальне! Виявляється, я — астробіолог.

Астробіолог… Астробіолог… Два дні пригадував, що це таке, що за професія в мене і таки пригадав…

ЧИСЛО… ЧОМУСЬ ЗАСЕКРЕЧЕНЕ. РАЗОМ З РОКОМ.

Наш політ до Марса Карла вже триває п’ять місяців. ВСЕ ЩЕ ТРИВАЄ! І ВСЕ ЩЕ ТРИВАЄ чомусь успішно.

Астробіолог… Астробіолог… Що за дивна в мене професія? І раптом… згадав!!! Ура!.. Та це ж розділ біології, який вивчає біологічні системи проблеми існування життя у Всесвіті… Гм-гм…

Не спалося і я до ранку в своїй каюті (а втім, поняття ранок тут чисто умовне, ні якого ранку немає, просто по годиннику визначаємо, що він має бути) качався. У своїй каюті, схожій на номер в районному готелі

(ліжко, письмовий стіл, стілець, тумбочка, в стіні — імітація — ілюмінатор з набрид— ливими зоряними сузір’ями — їх аж 88! Думав… Про що? Не збивайте мене, не збивайте!… Бо забуду про що я думав… Ага… Чи є життя у Всесвіті?

У космосі… Я ж бо — астробіолог. Дійшов до висновку, що мовби є. На планеті Земля. Якщо тільки вона ще є, в чому я починаю сумніватися… А чи є життя на Карлі-Марксі? Навряд. Хіба у вигляді мікроорганізмів з якими контакту не встановиш… А втім, чи є життя на Марсі, котрий Карл, — за цим слідкує обсерваторія Лоуелл — хай вона і розбирається!..

25 ЧИСЛО НЕ ЗНАЮ. ЯКОГО МІСЯЦЯ. ВЗАГАЛІ — ДИВНО: ЧИСЛО Є, ЯК ЩОЙНО ВИЯСНИВ, А МІСЯЦЯ НЕМАЄ. ТРЕБА ПРО ЦЕ — ПРО ЗНИКНЕННЯ МІСЯЦЯ ДОПОВІСТИ КОМАНДИРОВІ КОРАБЛЯ… ЗАГАДКОВЕ ЗНИКНЕННЯ МІСЯЦЯ.!!!)

Борт космічного корабля "Геліос".

Я ніби передчував: сьогодні мені цілісіньку ніч снилися якісь два незвичайні пацюки. Їй-право, таких я ніколи не бачив: чорні, отакезні!!! ОТАКЕЗНІ!!! Дивно. Дуже дивно. Як вони проникли? На космічний корабель. От зарази! Я довго думав і ось до чого нарешті додумався: внутрішній інтер’єр корабля обшитий деревом… Пацюки прогризли в ньому дірку. Так, так, вони ж гризуни. Треба заявити, щоб дерев’яну обшивку змінили на залізну. Ліпше сталево— титанову, її пацюки не прогризуть. А так… Прийшли, понюхали і пішли геть… Дивно. ДУЖЕ ДИВНО!!!

27. ЧИСЛО ВСЕ ЩЕ Є, А МІСЯЦЯ ВСЕ ЩЕ ЧОМУСЬ НЕМАЄ. ПРО ЦЕ БУДУ ВДРУГЕ ДОПОВІДАТИ КОМАНДИРОВІ — ЯКЩО ВІН ЩЕ У НА Є. ВЧОМУ Я СУМНІВАЮСЯ…

Увесь день міркував: що за дивні пацюки приходили до мене вночі? І взагалі, де вони взялися на кораблі? Це ж не якась заіржавлена морська посудина, що набирає пацюків у портах, а космічний отой самий… Що саме — треба розібратися.

ЧИСЛО (НЕ ПАМ’ЯТАЮ ЯКЕ САМЕ. З КАЛЕНДАРЕМ У МЕНЕ НЕРОЗБЕРИХА).

Сьогодні за обідом в кают— компанії розповів про свій сон з пацюками.

Члени екіпажу "Геліоса" чомусь ні сіло, ні впало почали сміятися. Стривожившись, чи все у них гаразд із здоровим глуздом (можливо, на них вже почав негативно діяти замкнутий простір нашого корабля?), я розповів сон вдруге… Перестали сміятися… А то… заливали… Що я, мовляв, Гоголя начитався перед сном. Якого Гоголя? Який??. "Ревізора" написав? Який… "Ревізор"? Який городничий? Не Гоголю, не його Городничому снився сон з пацюками!

Коли я втретє розповів за обідом свій сон з пацюками — всі чомусь почали перезиркуватися. Так би і давно. А то… Гоголь… Який, між іншим, Гоголь? Який ревізор… городничий? При чім тут якийсь Гоголь, як це у мій сон приходили два пацюки… Я їх ледве вигнав з каюти, і тепер вони десь нишпорять на кораблі — треба бути обережним. Дивно. Дуже дивно.

ЧИСЛО (НАСТУПНЕ ПІСЛЯ СЬОГОДНІШНЬОГО).

… Прийшли, понюхали і пішли. Два пацюки. Чорні, ОТАКЕЗНІ!!! Прийшли, понюхали, і пішли… Ні тобі здарсті, ні до побачення. І що вони хотіли сказати своїм візитом? Дуже дивно. Мабуть, із космосу залізли до нас. Прогризли в обшивці дірку. А, може, вони з нами летять до Марса, котрий Карл?

… ЯКЕСЬ ТАМ ЧИСЛО. МОЖЛИВО, 25— е РІК ТОЙ САМИЙ, ЩО Й УЧОРА.

… Взагалі, політ на Марс має тривати 500 днів. В обидва кінці. Ми вже пролетіли 137 днів (про це я зовсім випадково почув в кают— компанії). До Марса, котрий виявляється, не є Карл, вже рукою подати… Його видно на екрані головного пульта. Щодень стає все більшим і більшим. Чому? Підозріло. ДУЖЕ ПІДОЗРІЛО! А ще ж нам доведеться на нього й сідати. Ну, дають! Я можу й постояти. Але тут мені заявили, що перша АМС "Вікінг-1" вже сідала на Марс, виявляється, у 1977 році (цікаво, а хіба в літочисленні був такий рік?) Машина— робот "Марс Соджоуер" на поверхню Марса, передавав інформацію про загадкову планету. Сядемо й ми.

ЧИСЛО. (СЬОГОДНІШНЄ І ЧАСТКОВО ВЧОРАШНЄ).

Дивно. Дуже дивно. Доведеться доповідати командирові корабля. Де взялися пацюки? Бррр!!! До Марса ще летіти й летіти, а в нас вже з’явилися пацюки. Що буде далі? Прийшли, понюхали і… І пішли. К такій матері! Нічого не сказавши. Що означає їхній візити Дивно. Дуже дивно.

32 ЧИСЛО ЯКОГОСЬ ТАМ МІСЯЦЯ (ДИВНО, МІСЯЦЯ ВСЕ ЩЕ НЕМАЄ, А ЗАЙВЕ ЧИСЛО ВЖЕ Є. І ВЗАГАЛІ, КУДИ ДИВИТЬСЯ НАШ КОМАНДИР? НАЙБІЛЬША КІЛЬКІСТЬ ДНІВ У МІСЯЦІ 31, А В НАС УЖЕ 32 ДЕНЬ З’ЯВИВСЯ. НЕВЖЕ ВПЛИВ КОСМОСУ ЧИ МАРСА?) ЧИСЛО. ТРЕБА ДІЗНАТИСЯ ЯКЕ??? А РАПТОМ — 33???

Політ на Марс все ще триває і триває все ще чомусь успішно. Чому саме успішно — треба розібратися.

Сьогодні за сніданком, коли ми всілися за великим столом в кают— компанії і нам подали вівсянку з чаєм, командир раптом стривожено заявив:

"Я запросив вас, панове, для того, щоб оголосити неприємну звістку. До нас летить ревізор!"

— Як… ревізор? — вигукнув я.

— А так… Летить і все. Його корабель швидший за наш і завтра він нас наздожене, пришвартується, пройде шлюз і з’явиться перед нами у всій своїй грізній красі.

— Звідки… летить? — зашуміли члени екіпажу тривожно. — Із Землі чи з Марса?

Командир подумав, розмішуючи пакетик у склянці окропу і задумливо відповів:

— Точно не знаю, із Землі чи з Марса, а точно знаю, що з Петербурга, інкогніто. Та ще із секретним наказом…

— От й маєш! — вигукнув хтось з астронавтів. — Не мала баба… отого самого…

Я вдав, що занятий вівсянкою, яка вже в’їлася мені в печінки.

А сам тим часом спішно-пожежно думав: чому ревізор та ще з наказом секретним? Ще й удає… приватну особу? Гм… Дивно. Дуже дивно. І — підозріло. Виходить, недарма мені снилися два пацюки… Досі, дякуючи Богу, ревізували інші космічні кораблі, а це дійшла черга й до нашого. А до Марса ще летіти цілий місяць. Чи встигнемо?

2007 ЧИСЛО, РІК 01.

Чому все-таки до нас летить ревізор? Не інакше, як затівається війна. От міністерія й присилає до нас ревізора — чи немає серед нас

зради? А тому треба навести лад і в кораблі, і в деяких головах. Особливо, в головах. Треба вияснити чи ніхто серед нас — бува не хворіє? А коли хто захворів, такого негайно ізолювати і на дверях каюти марсіанською мовою написати діагноз його пожильця…

— З ким війна? — хтось запитав. (Хто саме — вияснити).

— Та хоча б… хоча б з турками, хтось відповів. (Хто саме — вияснити і доповісти куди треба).

— Таке сказонув! — заперечили мені. — Ми вже наближаємося до Марса — які турки?

— А раптом і вони летять до Марса?

Командир ще подумав і роздумливо мовив:

— Пригадується, ще городничий якось казав: нема людини, що за собою не мала б якихось— небудь гріхів. Ті хабарі беруть, навіть борзими щенятами, ті… От один як почне про сотворіння світу говорити — волосся дибки стає! От міністерія і хоче перевірити: а які ми. З’явиться на нашому кораблі ревізор: "А, ви тут, голубчики? Що ви тут натворили, га?" Що ми тоді скажемо, га? А, може, на нас хтось доноси зробив? Так ми ж ніби хабарів не брали. Та й хто їх у космосі дасть — чекай, діждешся!..

ЧИСЛО…

Наш політ на марс все ще чомусь триває і все ще чомусь успішно, хоча успіхів в наявності і на розплід немає… суціль замилювання очей про успіх — треба про це чесно сказати ревізору…

"Е", сказав я собі (потім інші знагла заявлять, що то вони першими вигукнули "Е", тоді ж як "Е" першим вигукнув я).

Стривай, про що це я?

ЧИСЛО 00 ЯКЕСЬ. З’ЯВИВСЯ НОВИЙ МІСЯЦЬ, ЯКОГО НЕМАЄ НАСПРАВДІ. АЛЕ ЧИСЛО ВЖЕ Е. А РІК ЧОМУСЬ ВСЕ ЩЕ 2007— й, ЧИ — 7002— ий.

Новина! Наш лікар, замість того, аби нас лікувати, заперся в каюті не виходить. Навідріз відмовився.

Трахкали, трахкали у двері — мовчить.

Добре, що двері кают запираються по принципу дверей в купе поїзда. Це зроблено спеціально для того, аби на випадок душевного зриву у кого-небудь з астронавтів, хто-небудь під час польоту на Марс не зміг в своїй каюті ізолюватися.

Командир велів запасним ключем відкрити каюту лікаря, лікар був змушений заявити, що він… заспав. І не чув, як трахкали в двері. Дивно… Дуже дивно. Чомусь витягли з каюти… мене. Ну, дають! Не хворого лікаря, а мене. А я при чім? Але мене, незважаючи на мої рішучі протести до Генеральної Асамблеї ООН, повели на обстеження. А до Марса залишилося ще… днів… — чорт зна скільки ще днів залишилося! Відомо, що на політ зворотний на Землю, якщо вона ще є, буде потрібно 135 днів. Питання: де їх узяти, як жодного вільного дня в наявності!

Чи витримає наш лікар? Хто ж нас тоді лікуватиме? І взагалі… 95 відсотків атмосфери Марса з вуглецю. Кисню там лише 0,03 відсотки. Чим ми будемо дихати? Я заранні відмовляюся дихати вуглецем. Категорично й рішуче!

18 НОВЕМБЕРА ДО Н. Е., А ДО СОНЦЯ ВІД МАРСА 206 МЛН. КМ!

Наш політ на Марс все ще чомусь триває і все це чомусь успішно триває. Підозріло! Дуже підозріло. Хоча… Станція "Піонер-10",

наприклад, знаходиться вже на відстані біля 11,5 мільярдів км від Землі — про це нам розповів командир, — і нічого: ЛЕТИТЬ! В напрямку сузір’я Тільця. В пошуках братів по розуму. Мусимо й ми летіти. Але на кий чорт здалися нам брати по розуму, як у нас і своїх братів ніде дівати. Інша річ — сестер по розуму. Треба про це заявити командиру.

Лікар знову не виходить з каюти. З ним — біда. А до Марса ще днів та днів. Що робити з лікарем? Корабель не зупиниш і назад на Землю не повернеш — як Землі вже взагалі немає. (Досі помилково вважалося, що вона є — 4,5 мільярдів років є. А я дізнався, що насправді її немає… (Треба дізнатися де ж вона поділася?)

2 °СЕМТЕМБЕРА до РІЗДВА ХРИСТОВОГО.

Невідомо де подівся ревізор, який спеціальним космічним кораблем летів нас перевіряти на предмет наявності в нас патріотизму і відсутності корумпованості — ці два пороки нині всім властиві. Патріотизм і хабарництво. Приємне з корисним. Особливо ці дві категорії присутні нашим політикам…

Мене знову витягували з каюти… Хоча при чім тут я, коли захворів наш лікар? У нього буцімто душевний зрив. Уявив себе народним депутатом і бореться за народ — так йому й треба. А постраждав від одноманітності польоту. Члени екіпажу йому набридли до чортиків. Так ніби депутати йому не набриднуть в сесійній залі. Які одне й теж теревенять. Нудьга. От і поплив лікар, уявивши себе народним депутатом невідомо, правда, якого народу. Так йому й треба! Бідолашний той народ, який невідомо… який…

Проте лікують чомусь мене. Заявив протест компанії НАСА і заодно компанії "Дженерал моторс".

Десь узявся на кораблі психолог. Бесідував зі мною… власне, я з ним… Закликав його триматися і не падати духом — політ скоро

завершиться успішно… Чомусь успішно, а чому саме успішно — хто його знає!

13 ЧИСЛО ВІД ВОЦАРІННЯ ДІОКЛЕТІАНА.

Почув вражаючу!!! Новину!!! Виявляється!!! Про тих двох пацюків незвичайних, як і приходили в мій сон якимось робом дізнався якийсь Гоголь. Хто йому передав мій сон з корабля? Виявляється!!! Той Гоголь, котрий… Без мого відома мій сон з пацюками вже використав у своїй комедії "Ревізор". Вона буцімто вже йде в Петербурзі…

З успіхом! Сам цар на ній присутній (треба вияснити яким саме?). Повернувшись з польоту на Марс, передам на Гоголя в суд. Яке він мав право? Без мого дозволу? Використовувати? В своїй комедії мій сон.

Треба проконсультуватися з юристами і почати проти Гоголя судовий процес. Негайно. Прямо зараз же! Сон з пацюками — мій приватний сон. Я його вже давно приватизував — ще до нашої ери! Та яке він має??? Право??? В суд!!!

Негайно в суд!!!

ЧИСЛО. ЯКЕ — НЕ ЗНАЮ ТА ЦЕ Й НЕ ВАЖЛИВО. ЗРЕШТОЮ ТЕ ЧИСЛО, ЩО ТРЕБА.

Летимо. Через терни до отих самих… зірок. Наш політ на Марс все ще чомусь триває і все ще чомусь триває успішно. Дивно.

Сьогодні відправив урядову телеграму в Петербург панові Гоголю. З протестом проти використання мого приватного — і приватизованого сну з пацюками в його комедії "Ревізор". Телеграму на всяк випадок факсом продублював. Передав її по рації. Подзвонив по телефону. Передав Інтернетом. І, на всяк випадок, через знайомого дядька, який на Марс продавати ніжинські огірки віз.

ЧИСЛО. (ГОСПОДИ, ЯК МЕНІ НАБРИДЛИ ЦІ ЧИСЛА!!! КОЛИ ВЖЕ ЇМ НАДІЙДЕ КРАЙ???)

Йдучи снідати в кают-компанію, дорогою забіг в юридичну консуль—тацію. Попросив, щоб мене у зв’язку з польотом на Марс прийняли поза чергою (космічний корабель "Геліос" не може чекати). Прийняли. Проконсультувався з юристами як викликати Гоголя на дуель? За використання мого сну з пацюками. Без мого відома. В його комедії "Ревізор". Застеріг: я цього так не залишу! Стрілятися будемо доти, поки він не вилучить із свого "Ревізора" мій сон…

2006-й РІК. (З НАБЛИЖЕНИМ ДО МАРСА, РОКИ ПІЙШЛИ У ЗВОРОТНОМУ НАПРЯМУ. МАБУТЬ НА ЗНАК ПРОТЕСТУ, ЩО РІК НА МАРСІ ТРИВАЄ БІЛЬШЕ ДВОХ ЗЕМНИХ РОКІВ).

Ура! Дуель з паном Гоголем відміняється. Він пообіцяв вилучити з "Ревізора" мій сон з пацюками. Вибачився. Се добре. Шкода все-таки вбивати такого письменника. Та ще класика. Я ж не якийсь там Дантес, котрий убив… Треба дізнатися кого ж угепав той Дантес? А Гоголь хай живе у своєму Петербурзі (треба розібратися де той Петербург? Чи не на Марсі?) Пише свої безсмертні твори.

РІК 2005. ЧИСЛО НАЙКРАЩЕ.

Виявляється — ось так новина! — наш успішний політ вже завершено.

Сьогодні. Правда, неясно одне. Летіли ми із Землі на Марс, летіли до того Марса 8 місяців, а прилетіли на… Землю.

Дивно. Треба розібратися. Хто нас збив з толку? Сьогодні нас раптом зібрали, в тамбурі— шлюзі, відкрили двері і… Я побачив якусь алею в якомусь саду. Повна людей з квітами. Придивився: та це ж не марсіани з

ріжками. Наші! Рідні! Земляни! У білих халатах. Нас вітають з успішним завершенням якогось єс… експерименту.

Який експеримент?

Пече сонце. Наше, рідне. Не марсіанське. Сад. За ним видніється місто. Ніякого космосу. І тим більше, Маркса, котрий, виявляється, і зовсім не Карл, а — Марс.

Виявляється… Виявляється… Виявляється…

А що, власне, виявляється?

На цьому записи в щоденнику астробіолога Н. уриваються.

З ПОВІДОМЛЕННЯ ПРЕС-ІНФОРМ:

Як розповів на брифінгу прес-секретар Інституту медикобіологічних проблем Академії наук, 6 добровольців протягом 200 днів перебували на дослідній станції в "марсіанському кораблі". Це, власне модуль станції, у якій проходив незвичайний експеримент по імітації польоту на Марс за програмою "Через терни до зірок". Шість добровольців, спеціалістів з різних галузей, відбули 200 днів у замкнутому, ізольованому від світу модулі з імітацією космічного польоту. Тема дослідження: як людина реагуватиме на замкнений простір протягом багатьох місяців. Які в них виникнуть стосунки, як проявить себе психіка, чи не буде душевних зривів?

Експеримент загалом пройшов успішно.

Якщо не рахувати ситуацію з астробіологом Н., на якого негативно подіяв експеримент у наглухо зачиненому модулі, що імітував політ на Марс. Н. відправлено до військового шпиталю. Як запевнили спеціалісти, загрози його життю не має. Спеціалісти сподіваються на швидке

видужання пана Н, який все ще заявляє, що він і далі готовий летіти через терни до зірок".